

JUSTITS MINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. oktober 2020
Kontor: Straffuldbyrddelseskontoret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2020-0030-4758
Dok.: 1635334

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1814 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. september 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1814 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren tage initiativ til, at dansk lovgivning og praksis tilpasses Den Europæiske Torturforebyggelseskomité (CPT's) definition af isolation (solitary confinement), hvorefter også indsatte, som anbringes i celle sammen med en eller to andre indsatte - i Danmark kaldet "cellefællesskab" - skal betragtes som udelukket fra fællesskab og behandles efter reglerne herom, jf. afsnit 54 i CPT's 21. generelle rapport, 1. august 2010 - 31. juli 2011?”

Svar:

1. Det fremgår af pkt. 54 i den rapport fra Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Nedværdigende Behandling eller Straf (CPT), der er omtalt i spørgsmålet, at begrebet ”isolation” (”solitary confinement”) efter komitéens opfattelse omfatter situationer, hvor det beslutes, at en indsat skal holdes adskilt fra andre indsatte, f.eks. ved en judiciel beslutning, som en disciplinærstraf eller som en administrativ foranstaltning for at beskytte den pågældende. CPT anfører videre, at en indsat i sådanne situationer normalt vil være anbragt alene, men at den indsatte i visse lande kan være anbragt sammen med 2-3 andre indsatte, og at også sidstnævnte situation vil skulle behandles efter de samme principper som isolation.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af straffuldbyrdslovens § 33, stk. 1, at en indsat så vidt muligt skal have adgang til fællesskab med andre indsatte.

Det fremgår af lovens forarbejder, at der med ordene ”så vidt muligt” i bestemmelsen bl.a. sigtes til, at der ved fuldbyrdelsen af straf i arresthus er begrænsede muligheder for at tilbyde fællesskab. De nærmere regler om fællesskab, herunder cellefællesskab i arresthusene, er reguleret i fællesskabsbekendtgørelsen og den tilhørende vejledning. Cellefællesskab sker således inden for den indsatte ret til fællesskab og anvendes, hvor den indsatte er placeret i faciliteter med begrænsede muligheder for fællesskab, som f.eks. ved placering i arresthus, og ikke når der er truffet en judiciel eller administrativ beslutning om, at den indsatte skal isoleres.

3. For så vidt angår praksis for anvendelse af cellefællesskab har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det fremgår af fællesskabsbekendtgørelsens § 17, at der kan afvikles cellefællesskab i arrester og arrestafdelinger, såfremt der ikke er mulighed for fællesskab i fællesskabsrum. Det fremgår endvidere af fællesskabsbekendtgørelsens § 19, at de indsatte i arresthusene skal have adgang til fællesskab i fritiden mindst to timer dagligt og så vidt muligt mere.

Det kan oplyses, at der ikke er en fælles standard for, hvorledes cellefællesskab i praksis skal afvikles i arresterne. Der tages i alle tilfælde udgangspunkt i de regler, der fremgår af fællesskabsbekendtgørelsen og den tilhørende vejledning, men der kan være stor forskel på, hvordan de enkelte arrester i praksis har organiseret cellefællesskabet.

Direktoratet har til brug for beskrivelse af praksis indhentet en udtalelse fra Kriminalforsorgen Hovedstaden. I udtalelsen er beskrevet praksis på forskellige afdelinger i Københavns Fængsler. Det vurderes, at den beskrevne praksis er lignende den, der finder sted i de øvrige arrester og arrestafdelinger.

På en afdeling har de indsatte således mulighed for at skrive sig op til cellefællesskab med en medindsat fra samme afdeling, såfremt der er tale om et gensidigt ønske. De indsatte kan ikke være mere end 2 i cellefællesskab. Fællesskabet afvikles med 4 timer på hverdage og 5½ time i weekenden.

De indsatte på denne afdeling har herudover 1 times gårdtur om dagen, hvor alle indsatte på afdelingen er ude sammen på gårdtursarealet.

På en anden afdeling er cellefællesskab personalestyret. Personalet vurderer således ud fra de indsattes adfærd og eventuelle banderelation, hvilke indsatte der kan have fællesskab. De indsatte kan ikke være mere end 2 i cellefællesskab.

Såfremt begge indsatte ønsker det fællesskab, som ud fra denne vurdering tilbydes, har de mulighed for at have cellefællesskab dagligt i op til ca. 3½ time.

Når to indsatte har et godkendt fællesskab, kan de herudover afvikle gårdtur sammen 1 time dagligt.

Et tredje sted er de indsatte inddelt i grupper, der på skift har åbne døre til cellerne. Celledørene er åbne 1 time om formiddagen, 1½ time om eftermiddagen samt ½ time om aftenen. I tidsrummet med åbne celledøre, kan de indsatte blandt andet afvikle gårdtur og have fællesskab på cellerne. Der er ikke mulighed for fællesskab i fællesskabsrum eller på gangarealer.

Herudover kan de indsatte, når celledørene er lukket, have yderligere cellefællesskab. De indsatte kan ikke være mere end 2 i cellefællesskab.

Som det fremgår, er det sædvanlige, at der kun er 2 indsatte i et cellefællesskab. I enkelte arrester er der dog mulighed for, at et cellefællesskab kan omfatte 3 personer.”

4. Efter Justitsministeriets opfattelse omfatter ”isolation” som angivet i CPT-rapportens pkt. 54 ikke situationer, hvor en indsat opholder sig i et arresthus, uden at der er truffet en juridisk eller administrativ beslutning om isolation af den pågældende. Af samme grund finder begrebet heller ikke anvendelse på tilfælde, hvor en indsat i et arresthus har cellefællesskab med en eller flere medindsatte efter reglerne herom.

Jeg finder bl.a. på den baggrund ikke, at der er grundlag for at ændre dansk lovgivning eller praksis i forhold til cellefællesskab.